375R0475

Ἀριθ. N 52/28 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 28.2.75

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 475/75 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 27ης Φεβρουαρίου 1975

περί τῶν τιμῶν συναλλάγματος πού πρέπει νά ἐφαρμόζονται στό γεωργικό τομέα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 28, 43 καί 235,

τόν κανονισμό ἀριθ. 129 τοῦ Συμβουλίου, περί τῆς ἀξίας τῆς λογιστικῆς μονάδος καί τῶν τιμῶν συναλλάγματος πού πρέπει νά ἐφαρμόζονται στό πλαίσιο τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς(1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2543/73(2), καί ἰδίως τό ἄρθρο 3,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως,

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ κατάσταση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 3 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 129, ἡ ὁποία δικαιολογεῖ μέτρα παρεκκλίσεως ἀπό τήν ἀρχή τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἰσοτιμιῶν γιά τή μετατροπή ἑνός νομίσματος σέ ἄλλο, προκύπτει τώρα σέ διάφορα Κράτη μέλη·

ὅτι, κατά γενικό κανόνα, τά προβλήματα πού προκύπτουν ἀπό τήν κατάσταση αὐτή εἶναι δυνατόν νά ἐπιλυθοῦν μέ τήν ἐφαρμογή νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού ἐπιτρέπουν ἰδίως τή διατήρηση τῶν τιμῶν συναλλάγματος πού ἀντιστοιχοῦν στίς ἰσοτιμίες τῶν ἐν λόγω νομισμάτων· ὅτι τό καθεστώς τοῦτο ὁδηγεῖ σέ διαφορετικά ἐπίπεδα τιμῶν στά ἐν λόγω Κράτη μέλη· ὅτι, ἐν τούτοις, πρός ἀποφυγή τοῦ κινδύνου νά ὁδηγήσει ἡ διατήρηση ἀμεταβλήτων τιμῶν μετατροπῆς, στό πλαίσιο τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, κατά τήν αὔξηση τῶν τιμῶν, στήν αὔξηση τοῦ ἀνοίγματος πού ὑπάρχει μεταξύ τῶν ἐπιπέδων τιμῶν πού ἐκφράζονται σέ ἐθνικό νόμισμα καί, λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ γεγονότος ὅτι δύνανται νά πραγματοποιηθοῦν ὁρισμένες προσαρμογές τῶν τιμῶν στήν οἰκονομική πραγματικότητα τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν ὁποίων τό νόμισμα ὑποτιμᾶται, ἐνδείκνυται ἡ μείωση τοῦ ὕψους τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού ἐφαρμόζονται σήμερα·

ὅτι ὁ σκοπός αὐτός δύναται νά ἐπιτευχθεῖ μέ τόν καθορισμό, γιά τά νομίσματα τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν, πλησιέστερης πρός τήν οἰκονομική πραγματικότητα ἀντιπροσωπευτικῆς τιμῆς στόν τομέα τῆς γεωργίας· ὅτι πρέπει νά συγκεντρωθοῦν ὅλες αὐτές οἱ τιμές σ' ἕνα μόνο κείμενο·

ὅτι εἶναι ἐξ ἄλλου δυνατό νά μειωθεῖ ἡ ἐπίπτωση τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν στά Κράτη μέλη μέ ὑποτιμημένο νόμισμα·

ὅτι ὁ καθορισμός ἀντιπροσωπευτικῆς τιμῆς συναλλάγματος ὁδηγεῖ σέ μεταβολή τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων· ὅτι τά προβλήματα πού γεννῶνται ἀπό τίς μεταβολές τῶν τιμῶν συναλλάγματος ἀπετέλεσαν ἀντικείμενο ρυθμίσεως καί ἰδίως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1134/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1968 περί καθορισμοῦ τῶν κανόνων ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 653/68 «περί τῶν ὅρων τροποποιήσεως τῆς λογιστικῆς μονάδος τῆς χρησιμοποιουμένης γιά τήν κοινή γεωργική πολιτική»(3)· ὅτι οἱ διατάξεις αὐτές ἀποβλέπουν ἀποκλειστικά στήν περίπτωση μεταβολῆς τῆς ἰσοτιμίας ἑνός νομίσματος· ὅτι ἡ ἐφαρμογή τους δικαιολογεῖται ἐξίσου στήν προκειμένη περίπτωση·

ὅτι, ἐν τούτοις, εἶναι σκόπιμο νά μετριασθοῦν κατά τό δυνατόν οἱ συνέπειες τοῦ μέτρου αὐτοῦ ἐπί τῆς οἰκονομίας τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν· ὅτι πρέπει, γιά τό λόγο αὐτό, ἡ προσαρμογή τῶν τιμῶν καί ποσῶν πού καθορίζονται σέ λογιστικές μονάδες νά λάβει χώρα ἐντός μιᾶς λογικῆς προθεσμίας, σέ συνάρτηση κατ' ἀρχή μέ τήν ἔναρξη τῆς περιόδου ἐμπορίας ἤ μέ μία μεταβολή τῶν τιμῶν, καί νά πραγματοποιηθεῖ μέ κατάλληλο τρόπο πρός ἀποφυγή μειώσεως τοῦ ἐπιπέδου τους σέ ἐθνικό νόμισμα·

ὅτι, ἐξ ἄλλου, εἶναι ἀνάγκη νά διασφαλισθεῖ ὅτι ἡ καθυστέρηση στήν αὐτόματη προσαρμογή τῶν τιμῶν δέν θά ἐπισύρει δυσκολίες στίς συναλλαγές· ὅτι ἔχει σημασία, γιά τό σκοπό αὐτό, νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ ἐπίπτωση τῆς καθυστερήσεως αὐτῆς κατά τόν καθορισμό τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού θεσπίσθηκαν μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 τοῦ Συμβουλίου τῆς 12ης Μαΐου 1971 σχετικά μέ ὁρισμένα μέτρα συγκυριακῆς πολιτικῆς πού πρέπει νά ληφθοῦν στό γεωργικό τομέα λόγω τῆς προσκαίρου διευρύνσεως τῶν πε-

(1) ΕΕ ἀριθ. 106 τῆς 30.10.1962, σ. 2553/62.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 263 τῆς 19.9.1973, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 188 τῆς 1.8.1968, σ. 1.

ριθωρίων διακυμάνσεως τῶν νομισμάτων ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν(1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3259/74(2)·

ὅτι στόν τομέα τοῦ θοείου κρέατος, ἡ τιμή τῆς ἀγορᾶς εὑρίσκεται ἀπό τινος χρόνου σέ ἐπίπεδο κατώτερο τῆς τιμῆς παρεμβάσεως· ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά ληφθεῖ ὑπόψη τοῦτο κατά τόν καθορισμό τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν·

ὅτι θά ζητηθεῖ ἡ γνώμη τῆς Νομισματικῆς 'Επιτροπῆς καί ὅτι, λόγω τοῦ ἐπείγοντος τοῦ θέματος, πρέπει νά θεσπισθοῦν τά σχεδιαζόμενα μέτρα κατά τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 129,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

"Αρθρο 1

1. "Οταν οἱ πράξεις πού πρόκειται νά πραγματοποιηθοῦν κατ' ἐφαρμογή τῶν πράξεων πού ἀφοροῦν τήν κοινή γεωργική πολιτική ἤ τῶν εἰδικῶν ρυθμίσεων πού θεσπίσθηκαν θάσει τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης ἀπαιτοῦν τήν ἔκφραση τῶν νομισμάτων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 σέ ἄλλο νόμισμα ἤ σέ λογιστικές μονάδες, ἡ τιμή συναλλάγματος εἶναι, κατά παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 129, ἡ ἀντιστοιχούσα ἀντιπροσωπευτική τιμή τοῦ νομίσματος αὐτοῦ.

2. 'Η ἀντιπροσωπευτική τιμή ἡ ἀναφερομένη στήν παράγραφο 1 εἶναι:

α) γιά τό βελγικό φράγκο καί τό φράγκο Λουξεμβούργου:
1 φράγκο Βελγίου/φράγκο Λουξεμβούργου = 0,0201450 λογιστικῆς μονάδος·

β) γιά τή δανική κορώνα:
1 δανική κορώνα = 0,131956 λογιστικῆς μονάδος·

γ) γιά τό γερμανικό μάρκο:
1 μάρκο γερμανικό = 0,279429 λογιστικῆς μονάδος·

δ) γιά τό γαλλικό φράγκο:
1 φράγκο γαλλικό = 0,177520 λογιστικῆς μονάδος·

ε) γιά τήν ἰρλανδική λίρα:
1 ἰρλανδική λίρα = 1,72914 λογιστικές μονάδες·

στ) γιά τήν ἰταλική λιρέττα:
100 λιρέττες = 0,116686 λογιστικῆς μονάδος·

ζ) γιά τό ὁλλανδικό φιορίνι:
1 φιορίνι = 0,292505 λογιστικῆς μονάδος·

η) γιά τήν ἀγγλική λίρα:
1 ἀγγλική λίρα = 1,75560 λογιστικές μονάδες.

"Αρθρο 2

1. 'Η προσαρμογή τῶν τιμῶν ἀγορᾶς καί τῶν τιμῶν παρεμβάσεως πού καθορίζονται στό πλαίσιο τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς πού πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ συνεπεία τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων ἀντιπροσωπευτικῶν τιμῶν λαμβάνει χώρα:

α) τήν 1η Αὐγούστου 1975 γιά τόν τομέα τοῦ χοιρείου κρέατος·

β) τήν 16η Σεπτεμβρίου 1975 γιά τόν τομέα τοῦ γάλακτος καί τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων στίς χῶρες τῆς Μπενελούξ·

γ) τήν 16η Δεκεμβρίου 1975 γιά τόν τομέα τοῦ οἴνου·

δ) τήν 1η 'Ιανουαρίου 1976 γιά τούς τομεῖς τοῦ καπνοῦ καί τῶν προϊόντων ἁλιείας στή Γερμανία καί στίς χῶρες τῆς Μπενελούξ·

ε) κατά τήν ἔναρξη τῆς περιόδου ἐμπορίας 1975/1976 γιά τά ἄλλα προϊόντα, γιά τά ὁποῖα ἡ περίοδος ἐμπορίας δέν ἔχει ἀρχίσει ἀκόμη κατά τήν ἡμέρα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καθώς καί στά Κράτη μέλη ἐκτός τῶν χωρῶν τῆς Μπενελούξ γιά τόν τομέα τοῦ γάλακτος καί τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων·

στ) σέ ὅλες τίς ἄλλες περιπτώσεις, ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς θέσεως σέ ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. 'Εν τούτοις, στούς τομεῖς τῶν αὐγῶν, τῶν πουλερικῶν, καθώς καί τῆς ὠοαλβουμίνης καί τῆς γαλακτοαλβουμίνης λαμβάνεται ὑπόψη, μέχρι τή λήξη τῆς περιόδου ἐμπορίας τῶν σιτηρῶν 1974/1975, ἡ ἐπίπτωση τῶν μέτρων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1.

"Αρθρο 3

1. Τά ποσά πού πρέπει νά πληρωθοῦν ἀπό τά Κράτη μέλη, σύμφωνα μέ τούς κανονισμούς περί κοινῆς ὀργανώσεως τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν, λόγω τῶν ἄλλων παρεμβάσεων στήν ἐσωτερική ἀγορά, καθορίζονται λαμβανομένης ὑπόψη τῆς ἐπιπτώσεως τῶν μέτρων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2.

2. Γιά τά προϊόντα γιά τά ὁποῖα ἐφαρμόζονται νομισματικά ἐξισωτικά ποσά, λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν καθορισμό τῶν ποσῶν αὐτῶν ἡ ἐπίπτωση τῶν μέτρων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2.

3. "Οταν, κατά τήν ἐφαρμογή τῶν κανονισμῶν περί κοινῆς ὀργανώσεως τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν, πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ τιμές ἐσωτερικῶν ἀγορῶν, λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἐπίπτωση τῶν μέτρων τῶν ἀναφερομένων στό ἄρθρο 2.

"Αρθρο 4

1. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί ἰδίως οἱ μεταβολές πού πρέπει νά ἐπέλθουν συνεπεία τοῦ παρόντος κανονισμοῦ σέ ἄλλες τιμές καί ποσά πού καθορίζονται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς καθώς καί στά ποσά πού καθορίζονται

(1) ΕΕ ἀριθ. N 106 τῆς 12.5.1971, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 349 τῆς 28.12.1974, σ. 10.

στά πλαίσια εἰδικῆς ρυθμίσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης, καθορίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 26 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 120/67/ΕΟΚ([1]) ἤ, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, στό ἀντίστοιχο ἄρθρο τῶν ἄλλων γεωργικῶν κανονισμῶν πού καθιερώνουν ἀνάλογη διαδικασία, ἐνδεχομένως κατά παρέκκλιση τῶν κανόνων καθορισμοῦ πού προβλέπονται ἀπό τίς διατάξεις ἐπί τοῦ θέματος τούτου, στό μέτρο καί γιά τή διάρκεια πού εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη ὁ παρών κανονισμός.

2. Οἱ λεπτομέρειες πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 δύνανται, ὅσον ἀφορᾶ τά ποσά πού καθορίζονται σέ λογιστικές μονάδες καί δέν συνδέονται μέ τόν καθορισμό τῶν τιμῶν, νά συνίσταται σέ αὔξηση 2,27%.

Ἄρθρο 5

1. Τό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση θ) τελευταῖο ἐδάφιο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἑπόμενο ἐδάφιο:

«Ἐν τούτοις, ὁ μέσος αὐτός ὅρος μειοῦται κατά 1,25 μονάδες γιά τά Κράτη μέλη τῶν ὁποίων ὑποτιμᾶται τό νόμισμα.»

2. Τό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 924/71 συμπληροῦται μέ τήν ἀκόλουθη παράγραφο 3:

«3. Στήν περίπτωση πού ἡ τιμή ἀγορᾶς τῶν χονδρῶν βοοειδῶν εἶναι, κατά τή διάρκεια μιᾶς σχετικά μεγάλης περιόδου, κατώτερη ἀπό τήν τιμή παρεμβάσεως, τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά πού ἐφαρμόζονται στόν τομέα τοῦ βοείου κρέατος δύνανται νά τροποποιοῦνται μέ ἀντίστοιχο τρόπο κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 6.»

Ἄρθρο 6

Οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1134/68 πού προβλέπονται γιά τή μεταβολή τῆς σχέσεως μεταξύ τῆς ἰσοτιμίας τοῦ νομίσματος Κράτους μέλους καί τῆς ἀξίας τῆς λογιστικῆς μονάδος ἐφαρμόζονται.

Ἄρθρο 7

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2544/73 τοῦ Συμβουλίου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1973 περί τῶν τιμῶν μετατροπῆς πού ἐφαρμόζονται στό γεωργικό τομέα γιά τό ὁλλανδικό φιορίνι([2]) καί ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2498/74 τοῦ Συμβουλίου τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1974 περί τοῦ καθορισμοῦ ἀντιπροσωπευτικῆς τιμῆς μετατροπῆς πού πρέπει νά ἐφαρμόζεται στό γεωργικό τομέα γιά τά νομίσματα τῶν νέων Κρατῶν μελῶν([3]), καθώς καί τό ἄρθρο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2958/73 τοῦ Συμβουλίου τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1973 περί τῆς τιμῆς μετατροπῆς πού πρέπει νά ἐφαρμόζεται στό γεωργικό τομέα γιά τήν ἰταλική λιρέττα([4]), καταργοῦνται μέ ἰσχύ ἀπό τῆς 3ης Μαρτίου 1975.

Ἄρθρο 8

1. Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό τήν 3η Μαρτίου 1975.

2. Ἡ ἀντιπροσωπευτική τιμή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1, παύει νά ἐφαρμόζεται γιά τό νόμισμα Κράτους μέλους εὐθύς ὡς αὐτό τό Κράτος δηλώσει νέα ἰσοτιμία στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 27 Φεβρουαρίου 1975.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. A. CLINTON

([1]) ΕΕ ἀριθ. 117 τῆς 19.6.1967, σ. 2269/67.

([2]) ΕΕ ἀριθ. N 263 τῆς 19.9.1973, σ. 2.

([3]) ΕΕ ἀριθ. N 268 τῆς 3.10.1974, σ. 6.

([4]) ΕΕ ἀριθ. N 303 τῆς 1.11.1973, σ. 1.